

Літаратурнае мастацтва

Год выдання 35-ы
№ 67 (2427)
26 кніжня 1969 г.
АТОРАК
Цана 4 кап.

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАВЛЕННЯ САЮЗА ПІСЬМЕННИКАУ БССР

САВЕЦКАМУ КІНО—50 ГАДОУ

Праз гаты і вякі будзе імаць гэты коннік-віхура, легендарны Чапай, перадаючы эстафету мужнасці і рэвалюцыйнай романтикі ўсім новым і новым пакаленням. І ніколі не запусціць залы кінаатэатраў, ніколі не згасне прага глядачоў далучыцца да чалавечнага і дзівоўнага мастацтва кіно.

У АГНІ народжаны — гэтыя словы можна з поўнай падставой аднесці да савецкага кінематографа. Так, ён, як і мастацтва творчасці, мастацтва сапраўды народнае, народзіўся ў агні рэвалюцыйных бітваў Кастрычніка, у таты барэбчы за свабоду і свабоду.

У АГНІ НАРОДЖАНЫ

Б. ПАЎЛЕНАК

старшыня Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў БССР па кінематографіі.

Кіно... Невычэрпны творчыя магчымасці гэтага маладога мастацтва, здольнага глыбока і ярка раскрываць характэрны і супярэчныя ўзоры гераізму, прычыннасці і гуманнасці, духоўна ўзбройваць масы глядачоў. Кіно — гэта даследчы і агітатар, дапытлівае вока ў вялікі свет. Таму ў яго мільёны гарачыя прыхільнікаў, таму яго любяць і пакаленняў.

У барацьбе, адстойваць як справу нашага жыцця, як наш абавязак перад будучымі пакаленнямі. Мы верым, што калектыву студыі «Беларусьфільм» у бліжэйшы час выйдзе на новыя рубіжы ў творчасці. Не можа не радаваць, што ў апошні час адбыўся зрух у беларускім дакументальным кіно. Заслужаным поспехам адзначаны такія кінастужкі апошніх гадоў, як «Генерал Пушкін», «Арыяна крыніца», «Тэа і маё юнацтва», «Штрыхі да партрэта», «Колькі шчасце гадоў!», «Кветкі ў снежні», рад кароткаметражных фільмаў. У рэжысёрскіх добрых традыцый савецкай кінематографічнай творчасці ідуць і адзначаны Дзяржаўнай прэміяй БССР карціна «Масква — Геліум» і фільмы «Эпаламні гаты дзень», «Анонімнае дарогам», «Іван Макаравіч», «Годы да нестравога».

«ЖЫЦЬ БУДЗЕ ВЕЧНА»

У гэты дом над Свіслаччу-ракой Ідучы і Ідучы людзі змою і летам, вясною і ўвосень, з вёсак і гарадоў, са сваіх і чужых зямель. Ідучы аддаць даніну пашаны і павагі Чалавеку, пабыць сам-насам з выказаным дум і паучыцца народных. Ідучы сэрцам прычасціцца да Яе вялікасці Паззі... І гэтак вось — дваццаць пяці гадоў, колькі існуе Літаратурны мемарыяльна-маніграфічны музей Янкі Купалы. Усёго — больш паўмільёна чалавек.

Усёго ўзнагароджана налі 150 чалавек. Сярод іх старшыня дзяржаўнага кіно — У. Корш-Саблін, Л. Голуб, А. Булінскі, І. Вейнраўіч, У. Цяслюк і іншыя.

У ЛАСЦІВАСЦІ чалавечай прыроды змяняюцца павольней, чым грамадскія інстытуты. Гэта агучыла Эдзіта Спрад-вену ў людзкіх жыццях добрага і карыснага, мужнасці і багавольства, гонару і здарова, чалавечай любові і агульнага. Мы фарміруем гарманічнага чалавек, а саўвядомы грамадства заняты гэтай высародначнай справай штодзённа, штогодзіна, хоць да поўнай перамогі яшчэ і не блізка.

Дарогія іншы раз гавораць, глядзячы на сваіх дзяцей: «Не, мы былі іншымі...» Прычым, часцей за ўсё ў гэту фразу ўкладваюцца, на жаль, алмоўны змест. Ды не, не іншымі. Дзеці палобны на сваіх бацькоў намога больш, чым узаўважваюцца сабе злыя або неразумныя людзі.

ролага, вялікага свету. Вельмі цікавае паказанне.

У фільме кінастудыі Імя Горкага «Дажывём да панядзелка» (сцэнарый І. Далонскага, рэжысёр Станіслаў Расточні) ёсць тэма аднаго з людзей, якіх у класе сачыняе на «сабастытэ» тэму: «Што такое шчасце?». Шчасце, па яе разуменню, — выйсці замуж за любімага чалавек і нарадзіць чацвярых дзяцей: двух хлопчыкаў і двух дзяўчынак... Настаўніца ў поўным узрушэнні, яна разгублена, шакаравана. Нарэшце яна знаходзіць дастойны, на яе думку, выхад са становішча. «Пары са-чыненне, я дазваляю табе», — велікадушна гаворыць яна дзецінкі. І тут адбываецца нешта нечаканае. «Я не стану гэтага рабіць», — адказаў дзецінкі. — Я працягаю яго класу».

ВЫХАВАННЕ ПАЧУЦЬЯЎ

НАТАТКІ ПРА ЮНАГА ГЕРОЯ САВЕЦКАГА ЭКРАНА

Сын прыходзіць дамоў хмурны. Дачка гаворыць дэзрэакцыю, ні ў чым не раіцца з маці. Гавораць пераходны ўзрост. Пераходны ўзрост — гэта калі канчаюцца адны клопаты, радасці, засмучэнні і пачынаюцца другія. А якія?

Новая карціна маскоўскай кінастудыі Імя Горкага так і называецца — «Пераходны ўзрост» (аўтар сцэнарыя А. Хмельніцкі, рэжысёр Рычард Віктару). Не ўсё ў гэтай карціне ладувана дагэня, не ўсё мастацкі апрацавана, не ўсё ўспрымае паўнацэнна і тэматычна. Але сапраўды важна сказаць аб іншым, аб тым, што вызначылася як тэндэнцыя ў кінематографіі апошніх гадоў, — аб пільнай увазе да характэрнага сямейнага паветра. Як складваецца ў асобу гэты характар, якім ён стане — моцным, стойкім, мэта-накіраваным або, наадварот, вялікім і абмякчваным, — называць істотна. Бо сямейныя падзеі — заўтрашняе грамадства.

Герой «Пераходнага ўзросту» Воля Алексеева і не слобда — звычайны савецкі школьнік. Тым больш важна адзначыць, што гэта таленавіты, незвычайна пэдэгагічны. Яны ўжо цяпер вучацца разбірацца ў жыццёвых каштоўнасцях, сёння вызначаюць свае пазіцыі ў гэтых пазіцыях. Пры гэтым яны, з неадной пільнасцю ўзраўноўваюцца ў наваколлі свет, барюцца ад дарослых імяна тых маральных якасці, на якіх будзеца самае разуменне, добрае, мужнае, ў гэтым свеце: стойкасць у барацьбе, у адстаўванні свайго пункту гледжання, увага да іншых людзей.

Яшчэ некалькі гадоў назад выраз «школьны кінематограф» вызначаў даволі вузкую тэму праблематыку, хоць лепшыя фільмы, як гэты заўсёды бывае, выходзілі з агучанага рады. Сёня, скажам, у «Пераходным узросце» аўтары ставяць зусім дарослую праблему: выхаванне чалавечай свабоды (іншая справа, што яны рашаюць яе вельмі прыблізна).

Так, перапыненне пакланенне юных такое, што яго датычаць самай сур'ёзнай праблемы да-

Каб трапіла такое пісьмо ханжы-настаўніцы, яна абавязкова прачытала б яго класу — у выхавальных мэтах. А звычайна, няшчасна дзяўчынка лабегла б са школы, а то і з дому. Уласна, імяна гэты сюжэт склаў у свой час стрыважа выдатнага карціны Юлія Райзмана «А калі гэта каханне?»

Сказанае не азначае, што цяпер для падобных сітуацый ужо няма месца ў жыцці. На жаль, ёсць. Але аўтары стужкі «Дажывём да панядзелка» (фільм уладасцей Залатога прызва на VI Міжнародным кінафестывале ў Маскве) прыкмецілі новую тэндэнцыю ў абліччы сямейных падзеяў. Яны памянялі роляў: настаўніца і вучанца. Гэта яе, настаўніцу, дрэнна выхавалі.

Выхаванне пачуццяў... Гэта флэбарускае формула, вынесена намі ў загаловак артыкула, расшыфруваецца як уплыў нававольнай рэалізацыі на фарміраванне асобы. Ва ўсім выпадку, імяна гэту задачу паставіў перад сабой і нашы слава-цывы раманыст.

Цікава адзначыць, што Флэбару напісаў дзве кнігі пад гэтай назвай — «Выхаванне пачуццяў». Адзіна раз у 1845 годзе і другі — у 1869 годзе. Ужо цікава змяніла імя героя, больш пра-вільна кірунак у змене нававаў. А гэта ж быў вельмі цікавы і папярочны карот, век намога больш павольнага цяжкіна часу, чым наш, насычаны самымі бурнымі хуткавіцамі і падзеямі...

Генка, адзін з галоўных герояў фільма «Дажывём да панядзелка», і Ніко, палюць, герой «Лістапада» (сцэнарый А. Чы-чынадзе, рэжысёр Атар Іаселіні), — самі па сабе сведчанне маральных пераменаў нашага часу.

Адна з калізій пачатковай стужкі таленавітага грузіна рэжысёра Атара Іаселіні звязана з адносінамі Ніко і Марыны. Маркучыня па ўсім, Ніко падабаецца Марына, гэта харо-шанька смілівага дзяўчына, але якая сумна і не ўмее сябе

нічым заняць. Ён цягнецца да яе, пераадоўваючы прыродную сарамлікасць. А яна смеецца над ім, ні да чаго ў жыцці не ставіцца сур'ёзна. І тады Ніко пакідае яе. Не ад крыўды, не ад гордасці пакідае, хоць, ма-жа, і часткова ад гэтага. Але галоўнае — ён зразумеў сутнасць Марыны. І яна больш не цікавіць яго як асоба.

Яны, нашы падлеткі, ў пэрым радзе выпадкаў могуць зразумець, што з першага, а што з другога гатунку, што праўда, а што хлусня і што паўпраўда, г. зн. звычайна самае горшае. Ва ўсім яны хочучы толькі сапраўднага, няхай цяжкага, але сапраўднага.

Але тут я ўжо чую прырочнае: «Дазвольце, ды чым жа вы захапіліся?» Першае каханне, а вам, калі ласка, — і цяпер асцяж, і разамішляеце. Не, вы ўжо лепш падыйце нам ранейшыя багавольствы, і пяшчоту, і адчайную безразважнасць замест вашага халоднага практы-цызму».

Практыцызм — моднае сла-вечка, якое гучала ўжо не раз. І ў станочным сансе (здоровы, разумны практыцызм як реакцыя на бледную, пазаблудную веданія жыцця летучнасці) і ў адмоўным (небяспека чэрт-васці, эгаізму, душанай беднасці). Аднак нашы героі зусім не тамя. Успомніце, як у «Лі-стападзе» Ніко вядзе траіх ма-лодзых сястрыц у тэатр. Гэта ж цэлая апавесць пра яго, пра яго жыццё, характар. Тут і пяшчоты дзяцінства, і пяшчоты да ад-чынак, і клопаты аб іх, і гордасць ад таго, што вольны яны вырастаюць і ён, старэйшы брат, вядзе іх сёння, прыбра-ных, з бліскучымі вачыма, на святую, у тэатр...

Воля Алексеева з «Пераход-нага ўзросту» і Генка з карціны «Дажывём да панядзелка». Ён пакідае гэтыя вершы ў настаў-ніцкай публіцы і кучай популя-р: ён спаліў лісткі з класнымі са-чыненнямі на тэму «Што такое шчасце», таму што для яго бы-ла няспрыянай думка аб тым, што самыя шчырыя і імяніны аднакласніцы аказаліся апош-німі. Ці згодны былі чалавек з праўдзінай, сумнай «практы-чнай» душой дзецінства такое?

Пакуль гэта ўчынак, які не выходзіць за межы «малага» школьнага жыцця. Але характар яго склаўся і ў вяртлівым жыцці падобнага чалавек не зра-дзіць і не зробіць подласці, не парушыць прынятыя ў імя на-рыслыя, добрыя інтарсы. Як не можа тотага зрабіць і дру-гага героя кіно — Каця з «Таёжнага сучасніка». Гэта цудоў-ная сізня, калі Каця прыходзіць да дзуртатра патабаваць накой і выходзіць, зразумеўшы, што яна ішча можа пацярпець: у іншых становішчах зусім адчай-на.

Усе гэтыя зусім розныя жы-ццёвыя падзеі і ўчыны — ад аднаго караня. Не, што ні ка-жыце, а ў іх, іпашэра, юных, мога дабраць, самааданасці, любові да людзей, душаняга любі і паззілі. А хто сказаў, што гэтыя якасці дрэнна ўжы-ваюцца з розумам?..

Нашы дзеці будуць шчаслі-вейшыя за нас. Гэты класічны выраз сёння, які ніколі, мае рэ-альны сэнс. Шчаслівейшыя — таму што шырокі і светлы іх погляд на свет, у які яны ўва-ходзяць як актыўныя барабці-ці і стваральнікі. І савецкія кі-нематографісты ўжо ўзлялі па-кульшасці, па дэталі ноў-мыя характары. Без сумнен-ня, што майстры экранна пра-дставілі нам гэты характар ва ўсім яго аб'ёме, ярка, выпукла, жыццёва.

Воля Кучына.
(АДН).

Змест «Кнігі вясёлай мудрасці» ствараўся на працягу многіх стагоддзяў. Але хочацца адзначыць нечужую істотна пісьменніка-гумарыста І. Доль-Павола. Гэты зборнік — вынік карпатлівай работы над зборам, пераірадамі і складаннем фальклорных матэрыялаў. Акрамя пісь-мовых кніжкі, былі выкарыстаны вусныя расказы.

Асобнае месца ў «Кнізе вясёлай мудрасці» займае сатыра і гумар як срдцак барабціцы з забабонамі і перамяткамі.

Можна не сумнявацца, што чытач, узлышы ў рукі «Кнігу вясёлай мудрасці», не раз усміхнецца, а іншы раз і задумаецца. Неаднама ж ён дазена така назва.

Павел Супрункіна.
(АДН).

СМЯЯЦА ДАЗВАЛЯЕЦА

«Кніга вясёлай мудрасці», якая надняў выйшла ў Мінску, імяна разыхласа срод чытачоў, што лішні раз пацвердзіла мудрасць народнай прымаўкі: «Ад дачынаў навогу не ўспявае залівацца на паліцах магазіна. Другі зборнік небыліц, анекдотаў, легенд, афарызмаў — «Музыканты смяюцца» быў не менш папулярны срод чытачоў. У гэтым зборніку і больш ранніх зборнікаў «Украінская народная сатыра і гу-мар», трохтомнае «Украінна смецца», «Народныя усмешкі» не выпадкова. Украінна з'яўляецца чы-неўмыльным фальклорным скарбам і вясёлым мудрасці іншых народаў.

ПЛАЎКА

[Заканчэнне. Пачатак на 2-й стар.]
Крайдзік быў побач. Ён зірнуў на метал праз сінія акулеры, загадаў крыху памікчыцьшым голасам:

— Вызначай, сталвар, якасць!
На паверхні метала ў «дзімцы» быццам ад ветру перажывалася маляўнічы прызрыты хвалімак лёгка, амаля непрыкметна, тканка; гэтак над леем, добра ўтроўны уздым сонцам, ціха дрыжыць, пераляваецца прызрытыя іроч-ва. Калі глядзіш на яго, лежучы дзе-небудзь на ўзгорку, то выдае прызрытым, то робіцца ары-жавае, вагаецца, і далей бачыцца за ім дры-готка і няроўная.

— Крамліна мнагавата, — адказаў Барашкін, адчуваючы, што трывае надзвычайна важны і ад-казны экзамен. Майстар і раней не раз старан-на і клепаліва вучыў, як адрозніваць метал, у якім шмат вуглероду, ад метала, у якім вугле-род ёсць у межах нормы, вучыў на вока вызна-чаць колер у ім крамліна. Вучыў і не раз пе-рап'яўляў пра тое. Але сёння пытанне майстра гучала асабліва патрабавальна. Барашкін ад-чуў, што менавіта ад гэтага яго адказу шмат чаго залежыць і баюся памыліца.

— Крамліна мнагавата, — паўтарыў ён цвёр-да. — Трэба крыху знізіць тэмпературу і ідэ-руду.

— Верна. Але як ты вызначыў, што мнага-вата?

— А туманом гэты... Ён то з'явіцца, то зні-ць. І не роўна, а хвалімак... Па краях звужаны, быццам хто сціскае яго...

— Правільна вызначыў. Вока ў цябе піль-нае. Маладое вока усё заўважае... Барашкін зра-дзумеў, што вытрымаў гэты адказны экзамен, вельмі важны і патрэбны экзамен. І гэта ад-чуванне экзамена, які вытрыманы паспяхова,

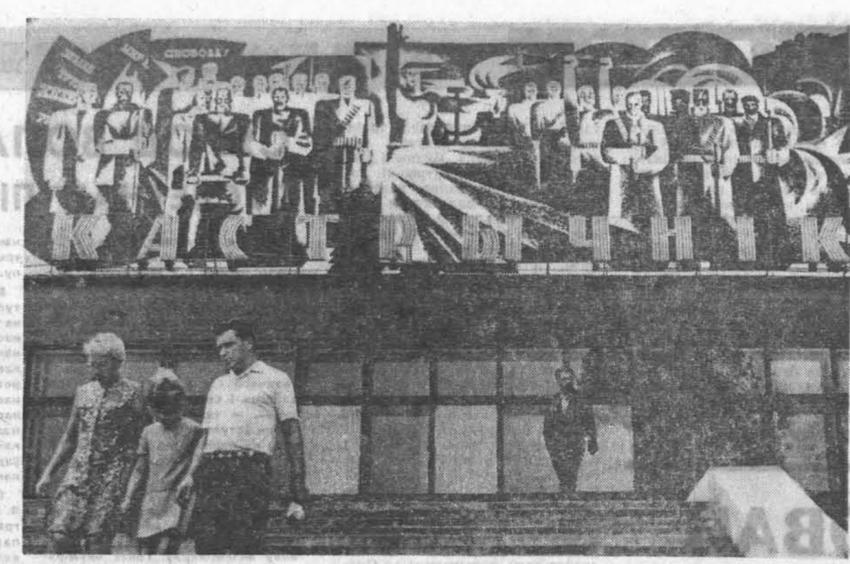
не пакідала яго і пазней, калі Барашкін узду-дулі домік з буйнымі кропалі застыўшага ме-тала на канцы і прымерваўся, каб нанесці до-ры і трапны ўдар па лётцы, і не пакідала по-тым, калі гэты ўдар быў зроблены. Барашкін ударыў яшчэ і адчуў мяккае падатлівае супра-ціўленне, і зразумеў, што ударыў добра: цвёр-дасці ўдар не адчуваўся таму, што там, за-тоўкай лёткай, напілася распуціла сталь.

І калі яна, гэта сталь, пачыла ручыцца і ў яго ударыў баравы блыск, я пакідаў латка і з каўша, куды ападаў метал, узляцелі і яна пасыпалася на разгартаў аямлю буйная, але радзікі іскры, Барашкін пераканаўся, што сталь атрымалася добрая.

Барашкін адчуваў гэта і раней, калі пра-у рулі ломік, каб прабыць лётку, але цяпер у гэтым перанаканні была вялізная радасць і зусім не было трывогі. Ён стаў яшчэ і шурава лётку, побач быў Лініч, дапамагаў пакрыць штурвал, і пач паполі нахляпаўся, і нахляпаўся латок, па якім пругкай блішчатай змяю спаўзаў вогненны струмень. Ад яго было гарача і балюча вачам, але Барашкін знарок не надзяваў ахоў-ныя акулеры, каб бачыць нічым не зменшае вогненнае святло, адчуваць вачыма гарачыню і блыск распуцілае сталі.

Прыбег Васіль Машкоў, з робленай строга-сцю пачаў ляйца, і ў голасе яго гучала захап-ленне:

— Юлькі ж гэта вы тут наварылі?! У нас формы канчаюцца!..
— А мы ж табе казалі: дамо работкі! Толькі варушыцеся!
— Мы ўжо так варушыліся, што кашулі змяралі.
— Начальства клічце! Няхай і яно вару-шыцца. А сталь мы дамо!
Барашкін спрачаўся з фармаўшчыком, ра-дасны, узбуджаны. Ён падлічыў ужо каўшы, якія аднеслі заліўшчыкі да апоўня. Звычайна з плаўкі атрымлівалася шасць каўшоў. Сёння іх ужо дваццаць. А колькі яшчэ будзе? Каўшы чатыры — гэта напэўна, Штурвал хутка сядзе на звычайную метку — абабіты зубчыя суп-раць ручкі. Значыцца, яшчэ крыху і нахліп пач-будзе даведзены да нормы і ў плаўільнай ван-не не застанеца сталі...
У пэку рабілася дымна і гарача. Гнуткае не-высокае полымя — то снілае, то чырвона-белае, то быццам пасечанае на грохотнікі — чорнымі

Магілёўскі кінастуды «Кастрычнік» упрыгожаны манументальным роспісам. Аўтары роспісу маладыя мастакі М. Лазко і Ул. Кузьміч.

ПА ВЫСТАВАЧНЫХ ЗАЛАХ

Спецыфіка кіно, відаць, уплы-вае на ўсе віды мастацтва, якія звязаны з кінематографам. Гэта датычыць і творчасці майстроў вымаленага мастацтва, якія пра-цуюць над фільмамі. Але не так ужо часта даводзіцца нам сустрэ-ка сам-насам з работамі маста-коў кіно ў выставачных залах. Мабыць, мы яшчэ не ўсвядомілі як след, што эскізы для фільма маюць і самастойнае мастацкае значэнне. Пра гэта красамоўна сведчыць выстаўка твораў маста-коў кіно, наладжаная Саюзам маста-коў БССР у памешканні Мінска-га мастацкага салон-магазіна. Яна прысвечана 50-годдзю савец-кага кіно. Экспазіцыя гэтай вы-стаўкі склаў эскізы да кінакар-цін.

Цікавае выклікае серыя эскі-заў да кінадылогіі А. Адамчыка «Партызаны», створаная Я. Генкі-ным. Паступова раскрываючы пе-рад намі вялікую ўнутраную не-пруднасць геранічна партызан-скага жыцця, вядучы нас ад эпі-зоду да эпізоду, эскізы складо-ўца разам у змястоўнае маста-кае цэлае. А кожны асобны з гэ-тых лістоў — быццам маленькая графічная наваля («Партызанскі

На момант

«Падобна на тое і што 1969 год будзе больш чым звычайным скандалным годам у жыцці нарэвнскага кіно», — так пісала надняў сталіна-ская газета «Дзвігала», закранаючы цяжкія, якія ласталі перад кі-нематографістамі Нарве-гіі.

Гэтыя апасенні газеты маюць пад сабой пільны падставы. Нгледзячы на некаторы творчыя ўда-чы, нарэвнскага кінапра-мысловасці нім не мо-жна выбрацца з застою. Адна з галоўных бед та-го, што ў Нарвегіі, як і ў другіх капіталістыч-ных краінах, на кіно гля-дзецца не як на твора маста-цтва, а перш за ўсё як на крыніцу прыбытку. Мераваўні выгды таму і вызначыць про-філь нарэвнскага кіна-прамысловасці Урад да-субсідзіі толькі на вы-творчасць такіх фільмаў, якія абліцаюць добры на-савы збор. У 1968 годзе,

КАМЕРТОН КІНАЭПІЗОДУ

лагер», «Ля шлагбаўма», «Па Варшаву», «Партызанскія мо-гілкі».

Угледжваючы ў малюнку, пры-гадаеш тыя кадры вядомых бе-ларускіх фільмаў, якія некалі ўразілі нас і пачытаў іх, іх пер-шапачова раптам сустрэкаеш тут, на выставі. Так, сапраўды, эс-кізы, зроблены мастаком, даволі часта становіцца тым камертонам, які акрэслівае эмацыянальны лад таго ці іншага кінаэпізоду.

Прыемам было сустрэцца з эс-кізмамі Ю. Кульчова да кінарылі-го паводле запяці Якуба Колеса «На рэстанях», да фільмаў «Мі-колка-паравоз» (паводле апавесці М. Лынькова), «Аносіна ларогар», «Ствары бой», «Дзвіжніца шукае башчыку», В. Кубарэва—«Годны да нестрашова», «Масква—Генуя», Я. Ігнацьева—«Усходні калідор», «Далёка ад айны: Б. Ковалева—«Дзесятае стагоддзе», В. Дзя-мечэва—«Іван Макаравіч».

Напэўна, не перабольшым, калі скажам, што менавіта на гэтай выставі адбылося наша першае знаёмства з фільмамі, якія яшчэ не выйшлі на экран: «Я, Фран-ціск Скарына», «Чорнае сонца». Эскізы мастакоў В. Дзямечэва і

Я. Ігнацьева даюць досыць выра-знае ўраўненне пра змест і эмацы-янальны лад будучых фільмаў.

Часта ў цітрах фільма звяртаем увагу на такую спецыфічную «па-саду», як мастак на касцюма. Але не заўсёды дакладна ўваляем са-бе, наколькі адказна і цікава яго работа. Добра, што выстаўка пазнаёміла нас з дзейнасцю ма-стакоў А. Лазіцкага, А. Кавецкага, А. Грыбаваў, якія працавалі над касцюмамі для героўў многіх фільмаў.

Вельмі хацелася б, каб выстаў-ка, прысвечаная 50-годдзю Са-вецкага кіно, была больш прад-стаўнічай, каб яна расказвала не толькі пра фільмы, якія выйшлі на экраны за апошнія дзесяці гадоў. Нямала ж ёсць фільмаў, якія да-ю напэўна класікаў беларускага і не толькі беларускага кінематога-рафа. На жаль, дэлегаваныя фільмы і фільмы першых пасляваенных гадоў выпалі з-пад увагі арганіза-тараў выставі. А між тым, эскізы да гэтых фільмаў (некаторыя з іх напэўна ж захаваліся), зробленыя старэйшымі беларускімі мастакамі кіно, маглі б стаць упрыгожаннем гэтай цікавай экспазіцыі.

ЛЕБАВАННЕ

26 жніўня
Першая праграма, 10.00 — наві-ны (М), 10.15 — «Дзеці пра зья-раіна», 10.45 — «Любімыя спевакі», Спя-вае Зінаіда Палі (М), 11.45 — «У-чыніце добрае», 12.00 — «Вясёлы фільм (М), 20.30 — Час мастацка-майстравы праграма (М), 21.15 — Дні культуры Савецкай Украіны (М), 21.30 — «Вясёлыя агра-жыткі», Сумесная перадача ру-мынскага і савецкага тэлебачан-ня (М), 22.15 — «Панарама навін», 19.00 — «Дзень і ноч», 22.15 — «Вясёлы фільм (М), 20.30 — Час мастацка-майстравы праграма (М), 21.15 — Дні культуры Савецкай Украіны (М), 21.30 — «Вясёлыя агра-жыткі», Сумесная перадача ру-мынскага і савецкага тэлебачан-ня (М), 22.15 — «Панарама навін», 19.00 — «Дзень і ноч», 22.15 — «Вясёлы фільм (М), 20.30 — Час мастацка-майстравы праграма (М), 21.15 — Дні культуры Савецкай Украіны (М), 21.30 — «Вясёлыя агра-жыткі», Сумесная перадача ру-мынскага і савецкага тэлебачан-ня (М), 22.15 — «Панарама навін», 19.00 — «Дзень і ноч», 22.15 — «Вясёлы фільм (М), 20.30 — Час мастацка-майстравы праграма (М), 21.15 — Дні культуры Савецкай Украіны (М), 21.30 — «Вясёлыя агра-жыткі», Сумесная перадача ру-мынскага і савецкага тэлебачан-ня (М), 22.15 — «Панарама навін», 19.00 — «Дзень і ноч», 22.15 — «Вясёлы фільм (М), 20.30 — Час мастацка-майстравы праграма (М), 21.15 — Дні культуры Савецкай Украіны (М), 21.30 — «Вясёлыя агра-жыткі», Сумесная перадача ру-мынскага і савецкага тэлебачан-ня (М), 22.15 — «Панарама навін», 19.00 — «Дзень і ноч», 22.15 — «Вясёлы фільм (М), 20.30 — Час мастацка-майстравы праграма (М), 21.15 — Дні культуры Савецкай Украіны (М), 21.30 — «Вясёлыя агра-жыткі», Сумесная перадача ру-мынскага і савецкага тэлебачан-ня (М), 22.15 — «Панарама навін», 19.00 — «Дзень і ноч», 22.15 — «Вясёлы фільм (М), 20.30 — Час мастацка-майстравы праграма (М), 21.15 — Дні культуры Савецкай Украіны (М), 21.30 — «Вясёлыя агра-жыткі», Сумесная перадача ру-мынскага і савецкага тэлебачан-ня (М), 22.15 — «Панарама навін», 19.00 — «Дзень і ноч», 22.15 — «Вясёлы фільм (М), 20.30 — Час мастацка-майстравы праграма (М), 21.15 — Дні культуры Савецкай Украіны (М), 21.30 — «Вясёлыя агра-жыткі», Сумесная перадача ру-мынскага і савецкага тэлебачан-ня (М), 22.15 — «Панарама навін», 19.00 — «Дзень і ноч», 22.15 — «Вясёлы фільм (М), 20.30 — Час мастацка-майстравы праграма (М), 21.15 — Дні культуры Савецкай Украіны (М), 21.30 — «Вясёлыя агра-жыткі», Сумесная перадача ру-мынскага і савецкага тэлебачан-ня (М), 22.15 — «Панарама навін», 19.00 — «Дзень і ноч», 22.15 — «Вясёлы фільм (М), 20.30 — Час мастацка-майстравы праграма (М), 21.15 — Дні культуры Савецкай Украіны (М), 21.30 — «Вясёлыя агра-жыткі», Сумесная перадача ру-мынскага і савецкага тэлебачан-ня (М), 22.15 — «Панарама навін», 19.00 — «Дзень і ноч», 22.15 — «Вясёлы фільм (М), 20.30 — Час мастацка-майстравы праграма (М), 21.15 — Дні культуры Савецкай Украіны (М), 21.30 — «Вясёлыя агра-жыткі», Сумесная перадача ру-мынскага і савецкага тэлебачан-ня (М), 22.15 — «Панарама навін», 19.00 — «Дзень і ноч», 22.15 — «Вясёлы фільм (М), 20.30 — Час мастацка-майстравы праграма (М), 21.15 — Дні культуры Савецкай Украіны (М), 21.30 — «Вясёлыя агра-жыткі», Сумесная перадача ру-мынскага і савецкага тэлебачан-ня (М), 22.15 — «Панарама навін», 19.00 — «Дзень і ноч», 22.15 — «Вясёлы фільм (М), 20.30 — Час мастацка-майстравы праграма (М), 21.15 — Дні культуры Савецкай Украіны (М), 21.30 — «Вясёлыя агра-жыткі», Сумесная перадача ру-мынскага і савецкага тэлебачан-ня (М), 22.15 — «Панарама навін», 19.00 — «Дзень і ноч», 22.15 — «Вясёлы фільм (М), 20.30 — Час мастацка-майстравы праграма (М), 21.15 — Дні культуры Савецкай Украіны (М), 21.30 — «Вясёлыя агра-жыткі», Сумесная перадача ру-мынскага і савецкага тэлебачан-ня (М), 22.15 — «Панарама навін», 19.00 — «Дзень і ноч», 22.15 — «Вясёлы фільм (М), 20.30 — Час мастацка-майстравы праграма (М), 21.15 — Дні культуры Савецкай Украіны (М), 21.30 — «Вясёлыя агра-жыткі», Сумесная перадача ру-мынскага і савецкага тэлебачан-ня (М), 22.15 — «Панарама навін», 19.00 — «Дзень і ноч», 22.15 — «Вясёлы фільм (М), 20.30 — Час мастацка-майстравы праграма (М), 21.15 — Дні культуры Савецкай Украіны (М), 21.30 — «Вясёлыя агра-жыткі», Сумесная перадача ру-мынскага і савецкага тэлебачан-ня (М), 22.15 — «Панарама навін», 19.00 — «Дзень і ноч», 22.15 — «Вясёлы фільм (М), 20.30 — Час мастацка-майстравы праграма (М), 21.15 — Дні культуры Савецкай Украіны (М), 21.30 — «Вясёлыя агра-жыткі», Сумесная перадача ру-мынскага і савецкага тэлебачан-ня (М), 22.15 — «Панарама навін», 19.00 — «Дзень і ноч», 22.15 — «Вясёлы фільм (М), 20.30 — Час мастацка-майстравы праграма (М), 21.15 — Дні культуры Савецкай Украіны (М), 21.30 — «Вясёлыя агра-жыткі», Сумесная перадача ру-мынскага і савецкага тэлебачан-ня (М), 22.15 — «Панарама навін», 19.00 — «Дзень і ноч», 22.15 — «Вясёлы фільм (М), 20.30 — Час мастацка-майстравы праграма (М), 21.15 — Дні культуры Савецкай Украіны (М), 21.30 — «Вясёлыя агра-жыткі», Сумесная перадача ру-мынскага і савецкага тэлебачан-ня (М), 22.15 — «Панарама навін», 19.00 — «Дзень і ноч», 22.15 — «Вясёлы фільм (М), 20.30 — Час мастацка-майстравы праграма (М), 21.15 — Дні культуры Савецкай Украіны (М), 21.30 — «Вясёлыя агра-жыткі», Сумесная перадача ру-мынскага і савецкага тэлебачан-ня (М), 22.15 — «Панарама навін», 19.00 — «Дзень і ноч», 22.15 — «Вясёлы фільм (М), 20.30 — Час мастацка-майстравы праграма (М), 21.15 — Дні культуры Савецкай Украіны (М), 21.30 — «Вясёлыя агра-жыткі», Сумесная перадача ру-мынскага і савецкага тэлебачан-ня (М), 22.15 — «Панарама навін», 19.00 — «Дзень і ноч», 22.15 — «Вясёлы фільм (М), 20.30 — Час мастацка-майстравы праграма (М), 21.15 — Дні культуры Савецкай Украіны (М), 21.30 — «Вясёлыя агра-жыткі», Сумесная перадача ру-мынскага і савецкага тэлебачан-ня (М), 22.15 — «Панарама навін», 19.00 — «Дзень і ноч», 22.15 — «